

No més drets sense devers.
No més devers sense drets.
Els drets individuals són imprescriptibles, legisla-
bles é INGANANTIBLES. •
Legislar la Llibertat baix pretext de garantir-la, és cometre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És lícit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui á un altre. •
L'embrutit milionari que baix pretext de mentida moralitat y á la sombra de sas riqueses mal adquiridas persegueix á qui critica sos vicis y la societat qu'els consent, és un dels sers més envilit, degradats y despreciables de la Naturalesa. •

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense mistificacions ni assenyalis de cap mena, tant si es veu perseguida per hipòcrites farsants, com si sent l'aplausament honrada y digna. •
La TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està afiliada á cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sense compromissos ni preocupacions de sectari.

La salut del poble és la suprema llei

LA TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

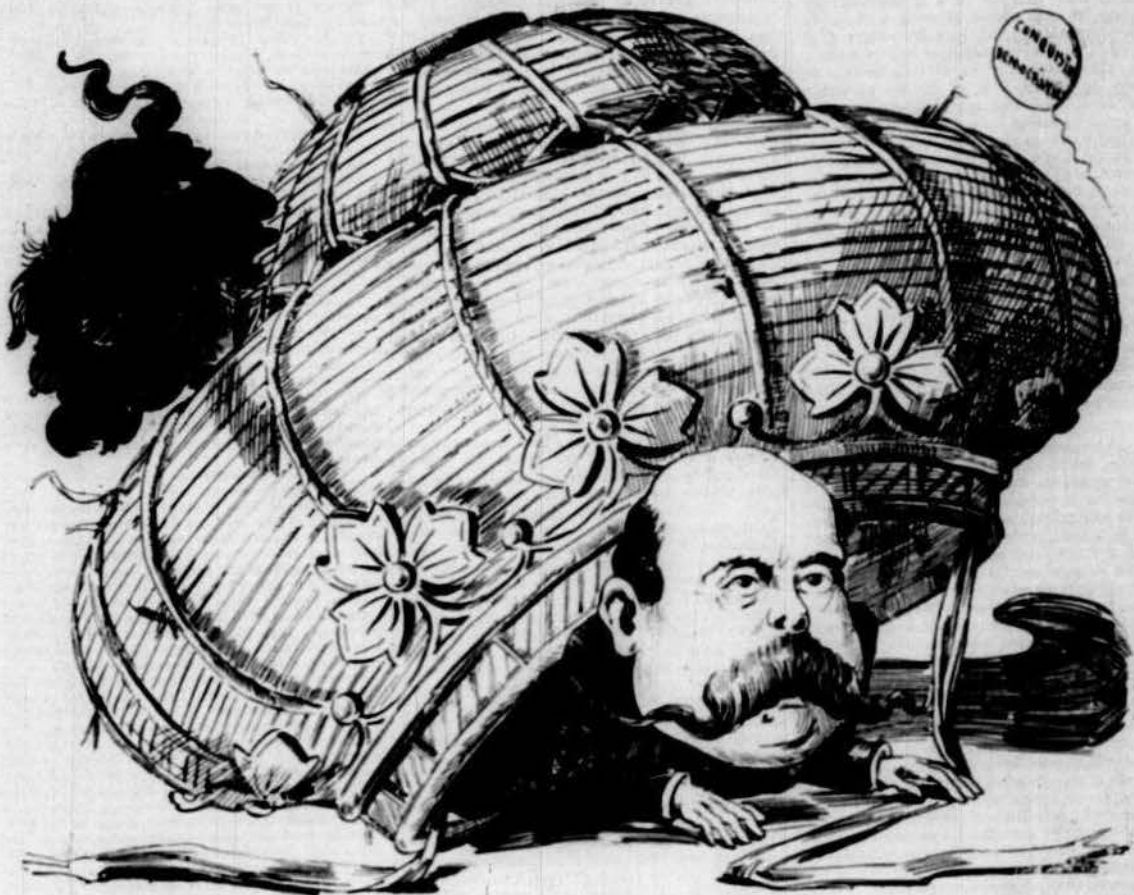
El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranger, 3
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.º, BARCELONA
Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mótiu, lletres de facil cobro y sellos de 15 cèntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 cèntims.—30 exemplars, 1 pta.
Surt á llum puntualment cada divendres

RETIRADA POLÍTICA

L'ex-lloro republicà,
fugint de la democràcia,
s'amaga, per sa desgràcia,
sota un roc qu'el xafarà.

Puix ficantse resolt
ahont no ensenya la decència,
pendrà allí sa conseqüència
condició de lloro-mut.

LA DERRERA GOTA

Per gran que siga un got, tireu-hi aygua gota a gota, y ell s'anirà omplint, y vindrà al final una gota que farà vessar-lo.

Y això meteix succeeix en moltes altres coses.

Tot al món té els seus límits, y quan un individu ó un poble acaba la paciència, fan lo meteix qu'el got quan li cau la gota darrera: vessant, d'indignació els uns, de coratge els altres, però vessant perquè ja s'ha omplert la mesura del sufriment, de la paciència, de la bondat, que may falta al suferit y pacífic poble productor.

Fa molt temps, fa anys, fa sigles, qu'es va omplint la mesura de la paciència y del sufriment del poble espanyol y de la classe treballadora d'Espanya.

Els governs absoluts lograren ja fer vessar a principis d'aquet sigle, y en 1812 per la Constitució de Cadis y en 1820 per la sublevació de Riego, las institucions absolutistes es vegeren fortament sotraquejadas, vessant gran part del lliquit qu'ellas havian anat continuament aglomerant en el que semblava inacabable dipòsit de la bondat popular.

Després de l'any 23 van continuar els absolutistes omplint el got, sense escarmentar de las sotraquejadas anteriors, y tant va anar-*el cantí a la font*, que per fi, a la mort del rey Fernando, el més ingrát, despota y cínic de tots els reys moderns, va trencarse l'any 33 el motllo dels sufriments populars en forma absolutista, fabricantse llavors, en una fabrica de set anys de guerra civil, el motllo governamental del liberalisme, que si bé semblava que ja no tenia de servir més de mesura al sufriment popular com el motllo de l'absolutisme, de tal modo l'han anat falsejant y alterant ja seva essencia y l'ús a qu'estava destinat els qu'el manejan, qu'el motllo del despòtic absolutisme no ha fet més que canviar de nom y de pintura exterior, resultan per dintre casi tant dolent y més car qu'el meteix motllo absolutista, puix qu'els governants que desde llavors fins avuy han manejat ó s'han cuydat del motllo liberal, no han fet més qu'anarlo omplint gota y gota y continuament de sufriments del poble, y si iguals causes produeixen iguals efectes ben bé podem assegurar qu'el motllo governamental del liberalisme està a punt d'acabar del meteix modo que va acabar el del rey absolut: fet a trossos y tirat a las escombreries.

Els sublevaments dels anys 43 y 45 y las revolucions del 54 y del 68 no van ser altra cosa que sotraquejadas més ó menos fortes del got de la paciència popular, que ja no podent tenir tot el lliquit qu'el cubria, pretenien llenyar els seus sufriments d'aquella manera. Alguna cosa d'això va lograse l'any 54, y molt més l'any 68, en qu'el motllo de la monarquia constitucional va ferse en deu mil bocins tirantlo daltabaix del pont d'Alcolea. Mes després van empenyarse els meteixos qu'havien trencat aquell, en fabricar un altra recepta per anar depositant el sufriment del poble, anomenantlo monarquia democrática; y tant bunyol va resultarlos, am molta pintura bonica per fóra però ple de bonys y forats per dintre, que de bonas a primeres va vessar per tot arreu y els meteixos qu'el van fer van arreoarlo desseguida, pretenint allavoras, junt amb altres fabricants, construir el motllo governamental de la república; mes van apoderarse de la fabrica nacional homes de tant distints pares, que mentres els uns volian fer els altres s'entretenian desfent, y si els d'aquí hi volian posar forta dòsis de cristall pur de democracia, altres hi afegian terra negra d'absolutisme vergonyant y fang brut d'hipocresia; y en mitj del no entendres d'aquesta gent y de las rahons d'una triple guerra civil, uns quants rancis antiquaris van anar al pont d'Alcolea d'amagatots, van endursen tots els trossos que van trobar del motllo trencat allí l'any 68, y amb argamassa d'ingratitude y pastetas d'ambició van enganxarlo y apedas-

arlo com millor van poguer, van pintar-lo ó empastarlo am pintura tradicional, qu'es de color de gos com fuig, y en aquet estat van portarlo a la fabrica de Sagunto, ahont am quatre retocs traicioners va proclamarse la restauració del motllo trencat sota el pont d'Alcolea l'any 1868; y desde aquella restauració fins avuy que torna a servir aquell got pera anar depositant el sufriment popular y las angúnias y desesperos del pobre treballador.

El govern conservador va esser el primer encarréat d'anar omplint la mesura, tirant, no ja gota a gota, sino a raig fet, el sufriment popular dintre el got restaurat a Sagunto. Com qu'es tractava de restauració, lo primer que van fer es restaurare els quatre cavallers particulars que l'havien feta, cobrante la feyna amb un mil per un de recàrreg per posarse bé la patria.

Tant en van fer per restaurare ells de pelar y repelar als altres, que sis anys després de la restauració, el got del sufriment popular ja estava prop de ple. Llavors van cridar com a cuydador d'ell al partit fusionista, anomenat liberal entre la gent de l'olla, y compost per escèptics y trànsfugas de totas las ideas, quin sol objectiu es gobernar y ferse els seus de qual-sevol modo que siga, no tenint més Déu qu'el diner ni més conciencia qu'el poder. Aquestos van fer entrada de cavall sicília, procurant fer veure qu'anavan a vuydar el got del sufriment del poble, més no van fer altra cosa qu'anarlo seguint omplint. Van caure ells y van tornar els conservadors, y després van caure aquets y van tornar aquells, y prop de vint anys ja fa que dura aquet torn pacífic que resulta una verdadera guerra al país que produeix, y la mesura va omplintse, omplintse de tal modo, que sols l'haverse refredat l'entusiasme del poble ha fet que no vessés, puix la mesura ja fa curull com els gelats, a pesar de lo qual continuan els governants tirantli l'aygua gota a gota continuament.

Y nosaltros dihem: Aquesta fredor qu'ha fet possible el gel en la mesura, del sufriment fins a l'extrem de qu'arribi a fer curull, ¿té de durar sempre? ¿no pod venir un sol raig del calor que dona l'entusiasme per una idea ó del que presta la desesperació pel sufriment, pera que tot el curull es vessi, el got es traboqui y el motllo es trenqui, tirantlo, no ja sola el pont d'Alcolea, d'ahont el pogueren restaurar, sino al mar imens de la Revolució social, que no deixará pedra sobre peu del rònec, vell y corcat edifici que cobetja la societat dels privilegias, de l'usura, de l'explotació, de la farsa y de la hipocresia? ¿No té de venir una gota, am tantas com continuament en cauen demunt d'aquet curull, que porti el calòric necessari pera derretirne d'altras y juntas fer vessar la mesura del popular sufriment?

La qüestió de la Corunya ha sigut una gota qu'estava ben lluny de ser gelada. Las qüestions qu'ara comensan am Navarra es una altra gota calenta. La qüestió dels vins y alcohols, quins culliters é industrial estan amensassats de mort, amensassa un altra gotellada. El projecte d'administració local supeditant els municipis al poder central com may s'haja vist en la nostra terra, amensassa, no ja una gotellada, sino una pluja, y els pressupostos celeberrims de la nivellació, en els que no hi há nivell ni cristó que s'hi assembli, sino que resultan un saqueig legal y en tota forma de la butxaca del productor, tant si és burges com obrer y si está acomodat com si és pobre, aquestos amensassa, no una pluja, sino una tempestat, un diluvi general contra la mesura del sufriment de tot aquell qu'es quanya la vida dedicantse a un treball honrat.

Si, com havem dit y es lley natural en tot cas, quan la mesura es plena no li queda més remey que vessar, pod assegurarse qu'estem en vigília de que vessi, però d'un modo estrepitos, del modo que va vessar el riuet Amarguillo en la catastrophe de Consuegra, la mesura del sufriment de la paciència del poble espanyol devant del modo exhorbitant que fan d'omplir-la els qu'el gobernan.

Que la mesura es plena, no cal duptarho; que la paciència ja es va agotant, tothom ho sab; que la fam y la desesperació abundan en el productor tant com l'opulencia y la fastuo-

sitat entre els que res produeixen, es cosa ja casi obligada de tant sapiguada.

Alerta, doncs, y preparem-nos per quan vessi el got, que no pod ja tardar.

Tot es qüestió de saber ó presumir quina serà la derrera gota que farà, no ja vessarlo, sino abocarlo del tot.

UN CONGRÉS IMPORTANT

Moltes vegades ens havem ocupat de la gran importancia que per nosaltros revesteix l'organización del agricultor, y avuy podem ja assegurar als nostros llegidors que la reunió dels pagesos d'Espanya en un Congrés serà un fet dintre pocs dias, segons resulta del document qu'havem rebut y que reproduhim am molt gust.

Qu'els treballadors de la terra ocupin el seu llog de combat en la batalla per las reivindicacions proletarias, y la Revolució Social s'acostará a passos de gegant pera fer justicia a tots.

Diu aixís el document a que fem referencia:

A TODAS LAS SOCIEDADES AGRICOLAS DE LA REGIÓN ESPAÑOLA

Compañeros, salud!

Terminado el plazo que dimos por medio de la prensa para enviar temas para la orden del día y elegir localidad para la celebración del Congreso, cumplimos fielmente la misión que nos fué confiada por los delegados a la Conferencia celebrada el 21 de Mayo último. Venimos a daros a conocer el resultado de la votación para la localidad donde se celebre el Congreso; los temas propuestos que nos han sido enviados para la orden del día, y el estado del folleto de los acuerdos de la conferencia celebrada.

He aquí el voto de las Secciones que han contestado a nuestro llamamiento:

Por Barcelona: Agricultores de Barcelona y contornos.—Id. de Sabadell y contornos.—Id. de Sampedor.—Id. de Salient.—Id. de Sages.—Id. de Villanueva y Geltrú.—Id. de Villanueva del Panadés.

Por Taragona: Agricultores de Roda.—Id. de Manlleu.

Por Badajoz: Agricultores de Fuentes de Andalucía.—Id. de Ubrique.—Id. de Badajoz.—Id. de Loja.—Id. de Marchena.

Los Agricultores de Mataró y de Málaga han unido sus votos a la mayoría.

Por lo tanto, os invitamos al Congreso de Agricultores de la Región Española que se celebrará en Barcelona los dias 13 a 16 de Agosto del corriente año, para tratar la siguiente:

ORDEN DEL DÍA

1.ª. ¿Qué línea de conducta debemos seguir en lo sucesivo?

2.ª. Modo y forma de organizar las secciones agrícolas para que las mismas tengan mayor éxito. (Propuesto por la Sección de Agricultores de Fuentes de Andalucía.)

3.ª. ¿Qué conducta se ha de seguir y qué medios han de emplearse por los trabajadores del campo para lograr su emancipación social en el más breve plazo posible? (Propuesto por los Agricultores de Salient y Sampedor.)

4.ª. Puntos interesantes que contiene el folleto; y

5.ª. Proposiciones generales.

Compañeros: No os mostréis sordos a nuestro llamamiento. Todos los que cultivamos la tierra y con el sudor de nuestro frente regamos sus surcos, para que, después de recolectarlos, tengamos que entregárselos, aunque sea por partes, a los que nada absolutamente por ellos han hecho, debemos pensar en nuestra precaria situación, procurando, por todos los medios que estén a nuestro alcance, deshacernos del tiránico yugo que tan inímicamente nos oprime y explota, abusando así de los pacíficos y bondadosos sentimientos de los que trabajamos la tierra.

Hemos también de tener presente que todas las cargas que por medio del Estado se imponen para mantener a los parásitos, vienen, en último término, a pesar sobre nosotros, y que para acabar con iniquidad tanta debemos procurarnos una organización potente y libre, que se extienda por todas las comarcas de la Península y que esté unida en solidario pacto de defensa con las demás organizaciones de los trabajadores de las industrias y oficios, como nosotros, víctimas de la explotación y tiranía de nuestros comunes verdugos, organización, en fin, que sea un dique a sus desmedidas ambiciones y firme baluarte donde descansen nuestros esfuerzos, encaminados a conseguir la emancipación del trabajador en todos los ámbitos del orbe, conquistando así el derecho de ser libres en toda la extensión de nuestros derechos.

De que nos sirva, compañeros, estar sujetos al duro yugo del régimen capitalista, sufriendo todas las consecuencias de los accidentes de la naturaleza, soportar los rigores de la canícula y los fríos invernales? De nada de provecho. Solo sirven, estos sufrimientos, de provecho para los que nos explotan,

y de motivo de miseria para nosotros. Solo sacamos que, en cuanto prematura vejez nos jubila, nos desposeen del terrado bajo cualquier pretexto, enviando así a todos, colonos, tabasaires y jornaleros, a los asilos cuando hay puestos vacantes, ó a la muerte en medio del más perfidioso abandono y de la más negra miseria.

Sacudid vuestro letargo, abandonad vuestra apatía, y todos juntos aborremos de frente la resolución del problema del porvenir, procurando extirpar sobre las bases injustas en que esta sociedad descansa y en que sólo impera el dios metal y su consecuencia el egoísmo, otro estado, otra sociedad, en que sólo el Trabajo sea la relación de vida y la Libertad en todas sus consecuencias, ó sea la Anarquía; el campo donde se muevan las acciones de todos los humanos que en el planeta Tierra vivimos.

Y por fin, os saludan deseando salud y pronta R. S.—Por la C. de R., El Secretario, J. Masni Casellas.

Barcelona 1.º de Agosto de 1895.

Notas.—Todos los delegados deben dirigirse a la calle de Poniente, núm. 54, cerveteria, Barcelona. Para la correspondencia, folletos y demás asuntos, dirigirse a Juan Trapat, Muntaner, 126, Barcelona.

Las Secciones pueden enviar pedidos del folleto, que serán enviados a correo segurado. Esta Comisión espera que las Secciones tendrán interés en mandar fondos ó votar anticipos para poder subvenir a los gastos que estos trabajos ocasionan, que por cierto son crecidos, y cuyas cuentas presentaremos al Congreso.

Sabado 3 de Agosto de 1895

Company Director: Desitiamos que insertemos en el vostro periódico el siguiente extracto de última conferencia deis pageros que va tenir llog en el saló de San Cruz d'aquesta ciutat.

Si concurrida va ser la primera, més ho va ser la segona, celebrada el dia de Sant Jaume, en la qual hi van concórrer catorze pobles del Vallés: Matadepera, Tarumba, Tarrassa, Sant Pere de Tarrassa, Sant Vicens de Junyeras (Cruz Alta), Sant Quirze de Tarrassa, Rubí, Barberá, Serdanyola, Ripollés, Moncada, Santa Perpetua de la Moguda, Polinyá y Sabadell.

En la dita conferencia van posarse de manifest totas las injusticias de que són victimas els que treballan la terra, fent notar que lo que més perjudica en factuallitat és l'odiós impost de consums. També va acordarse pera que la terra siga de agricultor, y va demostrarse que l'únic meyo de contrarestar l'odiós explotació que pesa sobre la classe pagera era l'organización libre.

L'últim dissapte del mes passat, dia 29, va tenir llog una reunió en el veli poble de Sant Vicens de Junyeras a l'objecte de tractar de l'organización de la societat, venyente molt concorrida y sent molts els que van inscribirse allí meteix com a socis. Com veure, ja comença a donar fruits l'obra per nosaltres comensada. Ja us posarem al corrent aixís que tinguem noticias dels demés pobles.

Us desitgem salut y emancipació social.

Per acord de la Societat.

Lo SECRETARI

NO MÉS DRETS SENSE DEVERS,
NO MÉS DEVERS SENSE DRETS

Si tenim dret a la vida, al treball tenim dever.
El que negui tal asseri ó és dement ó diu mentida.
Ars bé: el potentat, que passa en luxos cotxe, derrotat a trotze y moixe lo qu'els altres han guanyat; ó a mil plabers, insensat, s'entrega sens fer ni morda, y en sa existencia enviada sempre ocios permanent, com que res no produeix, no té pas dret a la vida.

Aquell que vant indulgencies y dona benediccions, y, emplantant falsos rahons, explota las consciencias; que las floables essencias vol esfondrar, neci criada, y, predicant la mentida, viu sens fer res, posant greix, com que res no produeix, tampoc té dret a la vida.

El burgés desaprietat que, explotant sens compassió a l'home treballador, gran fortuna ha acumulat: el vixido degradat, de conciencia impedrida; y, en fi, tota la partida, que a costa agena s'engreixen, com que res no produeixen, no tenen dret a la vida.

¡Productores tots, despertem!
Nostros drets escarnits són per quets vils, y és un afront si no els reivindicuem.
¡A la llyta, doncs, anem, que'l triomf tenim segü!
¡Guerra a l'entim comat!
¡Fóra drogas y falsants,
y siguem, com bona germana, ku per tots y tots per ku!

LACIS MARI

Els pares de la patria ja han aprovat els ditxosos pressupostos de l'any economic qu havem comensat, y, de consegüent, vol dir aixó que la corda que s'ens té de posar al coll pera escanyarnos ja ha quedat niada y a punt de funcionar.

Els butxins y estira-cordetas coneguts per cobradores de contribucions y comissionats d'apremis cuydaran are d'aplicar la lley donant garrot a la butxaca del productor, y anirà rodant la bola fins que la deturi algun terrabastall imprevisit que posi en ordre el saqueig de la legalitat y deturi el cargol de la premsa d'opresme la nació que tant y tant apretan els governants qu'actualment ens están fent feissions.

Després de la gran feynada de l'aprovació dels pressupostos, els pares de la patria, abans d'anarse a descansar de tanta fatiga, han provat d'aprovar a corre-cuyta una reforma del Reglament de las Cortes, per la qual es tracta de cohibir la llibertat dels diputats d'oposició en la manifestació del pensament dintre el recinte sagrat de la fabrica de lleys.

Y a las horas en que escribim aquestas ratllas encare no s'havia pogut consumir el sacrifici, perquè els carlins, ells, els enemics de totas las llibertats, han obstruít l'aprovació d'aquet projecte.

Es l'únic qu'ens quedava per veure en aquesta Espanya dels viceversas.

Un govern anomenat liberal atacant la llibertat y un partit absolutista defensanla.

Jo creg que no tardarem gayre a veure com els partits politics dominants caminan tots amb el cap.

Perquè fins avuy ja tenen demostrat que casi sempre pensan amb els peus.

Els nortamericans volen anar a l'avantguarda de la civilizació, y de vegades tot s'ho necessitan per no quedar-se més avall del nivell del Congo.

En la població de Deuver de l'estat de Colorado van desafarse un italia y un del país, y havent el primer mort al segon, aquell fou pres, y no content encare el poble, va assaltar la presó y a lynchar a l'estranger, que significa aixó matar y penjar d'un arbre a la víctima d'aquestas brutalitats nort-americanas.

Y las autoritats tant tranquillas permetent aquestas expansions als democratas ciutadans dels liberrims Estats Unis.

El director del nostro apreciat colega madrileny *Las Dominicales del Libre pensamiento* está patint dolorosa enfermetat fa ja algun temps, agravante fins a l'extrem d'inspirar serios cuydados la seva vida.

No cal dir quant sentim la gravissima malaltia del valent e ilustrat lliurepensador Ramon Chies, y quant y quant celebrariam la prompta millora y recobro total de la salut de tant apreciat amic, al qui per cert no serán las pesadas tareas periodísticas las que menos hagin influít en la sensible enfermetat qu'el té tant abatut.

Després de molts vacilacions a consecuencia de la darrera cogida, el torero de la política Castelar ha resolt definitivament tallarse la cueta, é, imitant a *Lagaritjo*, va invitar l'altro dia an els seus contats partidaris a casa seva pera consumir el sacrifici, exercint l'aberzusa d'operador y quedantse per indicació del mestre retirat am la reliquia de la quefatura dels republicans partidaris de la monarquia ó dels defensors de la monarquia partidaris de la

república, perquè en aquestas qüestions no s'ha pogut averiguar encare que són els castelars, per més que ja tothom sapiga que no són ni carn ni peix per alimentar cap idea.

En Castelar no se sab si are es retirará a escriure l'Historia d'Espanya ó a coleccionar aucas de redolins.

Yo li aconsellaria qu'abans de tot es fes de *La Fulla* de Madrid.

Y després que procurés entrar en algun convent de monjas.

Y consti que dig de monjas no pas am cap sentit d'immoralitat a l'estil fullós.

Sinó per creure qu'en tot té de continuar sent tant femella com ha sigut en politica.

Un rebombori de trenta mil diables está actualment cosecant als partidaris de las diversiones carregadas de mostassa moral, sobres si vindrá ó no vindrá a Barcelona la *Bella Chiquita* a fernos coneixe las sevas gracias que tant poca van ferre a certs pares de familia de Madrid, per més que molts solters d'aquesta categoria confesassin devant del tribunal que l'havian anat a veure moltes vegades.

Es el cas que com d'ens de la tonlada fullosa de Madrid que la *artista* es veu sollicitada per tot arreu am cada dia més ventajosas condiciones, es diu que a pesar de que a Barcelona ja li donavan prop de trescents duros per quatre funcions, posa reparos a venir per ferli més pesat altres contractas.

Y el cas és qu' a Barcelona ja ha treballat en public la citada *estrella*... (am eua), puix en alguns cafés cantants de flamenc y altres escenas *artísticas* havia ballat tot y tant com vulgura a preus més moderats qu'en Chesté y sense may poguer llogar que ningú en les un cas extraordinari.

Quan dig qu'els fullosos madrilenys, volentia perseguir no han fet més que protegir-la!

L'empara del Calvo-Vico anuncia el seu debut pel dimecres de la setmana entrant. Veurem en què parará aixó y fins prometem, si torna aquí, anarla a veure.

Quan menos pera convençens de la torpesa de *La Fulla* de Madrid de donar importancia am las sevas persecucions a una cosa que may l'hauria obtinguda per si sola.

El diumenge darrer es va celebrar a Caldas de Montbuy, el 20.º aniversari de la derrota qu'els carlins van sufrir devant d'aquella vila l'any 73, poc després de la mort d'en Cabri-nety.

La festa va resultar marcadament republicana, am manifestació al cementiri y discursos devant la tomba dels qu'aquell dia van morir per la llibertat, y am vetlladas politics als centros progresista y federal.

¡Bé pels liberals de Caldas!

Y a propòsit d'aquesta població.

Els fabricants tant volen tirar de la corda a l'obrer, que no seria estrany qu'al cap y a la fi es fes a trosos, y qui sab a la cara de qui podrien rebotre els bocinats.

De tots modos, els obrers s'aguantan fermes, y amb ajuda de la solidaritat qu'esperan veure amb ells practicada, pensan triomfar dels fabricants.

Ens alegrariam de la derrota dels acaparadors de la riquesa tant com de la victoria dels fills del treball.

El ministeri de Foment subvenciona am mil duros els gastos dels obrers que a compte de la Diputació de Barcelona van a estudiar ó tenen d'anar a la Exposició de Chicago.

Els famolencs representants d'ofici tenen una altra tallada que rosegat a costa de la dignitat de la classe treballadora.

Y no dihem de la propia dels *escullits*, perquè de dignitat, com de tantas altres cosas, qui no en té no en gasta.

El dret internacional y la diplomacia s'ha tornat a demostrar qu'és l'art de l'embolica que fa fort, pera donar sempre el resultat de tenir rahó el que té més fors.

La republica francesa vol ficar la pota a l'India pera contrarestar en alguna cosa per allí l'influencia inglesa, y pera satisfer las sevas ambicions busca las pessigollas al regne de Siam, amensantlo amb una guerra en cas que s'oposi a cap de totas las sevas pretensions,

y aquest regne, després de resistir moralment tot lo qu'ha pogut, veient que l'anavan a crucificar per *raho d'Estat* si no cedia, ha acceptat *emportament* tot lo que Fransa li demanava, y l'Inglaterra s'ha quedat a conseqüència d'això més empipada que si hagués rebut una trepitjada a l'ull de poll.

De lo qual n'ha resultat que las rivalitats franco-inglesas las pagan els de Siam.

Qu'han vingut a ser com una especie d'ensiam per obrir la gana a las dugas grans potencies qu'els volian protegir.

Pel meteix sistema qu'en Gamazo protegiex als productors espanyols.

Com el govern d'Inglaterra està sempre format per gent que may es queda curta en materia d'exercir el dret internacional fent el rap al més dèbil, sembla qu'els inglesos pensan consolar-se del rap francès d'Ensiam rapejant ells a la vegada unas islas Océanicas anomenadas Salomón, que perteneixian a Espanya com las Carolinas, ó siga sense cuydarsen per res ni el govern ni els espanyols.

Com jo no em toco del patriotisme, desde are declaro que m'en fum de qu'els inglesos ens afanin allò que ni tenim ni fem servir; però consti, y aquest és l'únic objecte qu'ens mou a ocupar-nos d'això, que la diplomacia y el dret internacional y fins l'esperit civilisador de las nacions, no són més qu'una miserable enganyifa, que la consagració del dret del més fort y qu'el banditatge més pur elevat a la categoria de signe de civilització.

Bons están la civilització y el dret internacionals entre francesos a Siam y al Tonkin y a Argelia, inglesos a Salomón, India y Gibraltar, alemanys a las Carolinas y a l'Àfrica, espanyols a Filipinas y a Cuba, *et sic de ceteris!* Quins Sacamantecas y Candelas n'hi hà de totes las nacions civilizadas!

Avuy divendres té de sortir de la presó, després de cumplir quatre mesos d'arrest per las reconseguidas coaccions que tant están de moda autoritaria pera fer la guita a las huelgas, el company de Reus, Tomás Sugranyes, condemnat per l'Audiencia de Tarragona a conseqüència d'una huelga haguda en la primera de ditas ciutats.

Ha quedat presentat al Tribunal un escrit del defensor de Teresa Claramunt interessant el sobresselme de la causa civil per haver reaygut condemna a conseqüència dels meteixos fets pel tribunal de Guerra y demanant en primer llog la llibertat provisional de la processada.

Si, com és de llei, la Sala accedeix a aquesta demanda, podem anticipar als nostros llegidors la noticia de que la citada propagandista Teresa Claramunt sortirà de la presó, l'lesta ja de la seva condemna, el dia 15 del corrent més d'Agost.

La setmana entrant es fàcil que poguem ja donar més concretes noticias als nostros lectors sobre aquest assumpte.

De primera va ser la conferencia qu'el company March va donar en el Circul Regenerador de Sant Martí de Provencals, la que va versar sobre l'indult qu'han obtingut els companys que sobre els successos de Chicagó estaven encare a presiri.

Y a l'endemà al dematí va tenir llog un bateig civil d'una criatura filla dels companys Enric Casanovas y Carme Estany, posanli per noms Ling, Colon y Parsons, essent aquella una verdadera manifestació, a la qual hi van concorre las noyas de l'escola laica de la Barceloneta, una música y molts companys, y resultant un acte brillantíssim que va deixar molt bon recort a tota la població.

Per fi de festa, lo company March ha fet un discurs resum de la meteixia.

Avant y foral Las ideas sempre s'acreditan pels actes dels individus que las professan, y aixís és com els pobles aprenen a acostumar-se a las manifestacions de las ideas de progrés per avuy y per demà a l'implantació de las meteixas.

Y pel dissapte propinent, en dit cassino, hi tornarà a haver vetllada, a la qual recomanen l'assistencia de tothom.

A la Corunya ja no poden queixarse.

S'els deixarà la Capitania General, y, ademés, se crearà un octau cos d'exèrcit pera estar allí de guarnició.

Pera que la victoria fos completa, ja no més els faltaria qu'els posés el govern allí una fabrica de canons y morters y un'altra de balas y bombas.

Y les treballar l'exèrcit gastant allí meteix els productes del país.

La societat Centre d'Obrers Fusters de Barcelona invita a tots els seus socis a la reunió general que celebrará avuy divendres, dia 4 del corrent, a dos quarts de nou del vespre, en el seu local social del carrer de las Molas, número 27, pis primer, pera tractar assumptos d'importancia, per lo qual s'espera la puntual assistencia de tots els invitats.

La Societat Autònoma de Dónas de Barcelona celebrará la seva reunió general el diumenge dia 6 del corrent, a las 4 de la tarde, en el seu local social, pregant l'assistencia de totes las socias per tenir de tractarse de la reforma de dita societat.

La societat de Manyans d'Obras de Barcelona y contorns invita a tots els seus associats a la reunió ordinaria que se celebrará el diumenge dia 6 del corrent, a las 10 del mati, en el seu local social del carrer de Ponent, n.º 11, xacoleria, advertint que tots els socis que no estiguin dintre del art. 9 del Reglament podrán posarse dintre del citat article fins el dia de la reunió a las horas de costum de recaudació, poguent allí meteix enterarse de l'acord pres en reunió general sobre el citat article 9.

PLANYS D'UN MESTRE D'ESTUDI

Badallo dia y nit, continuament, deixant la boca oberta més d'un quart, puix, ja que no pug dir lo qu'és un fart, tenint la boca oberta menjo vent.

Perdiu am colts, pollastre... quanta gent menja semblants bocins rostits am lliart un cop al dematí y un cap al tard.

ó, si els sembla bé, a cada moment! Qui vulgui sostenir qu'el se' ignorant és per l'humanitat el mal més gros, qu'és passí a professor y li dirán, puix es lo meu estat tant llastimos, que tot el meu saber jo donaria a cambi de menjar de nit y dia.

C. JULIAN DE SABADELL

Diuen alguns diaris locals que dimecres va ferse a la iglesia de la Mercè una solemne funció religiosa, que de costum es fa ja cada any, a fi de donar las gracias a l'estimentada verge de qu'en certa época lliurés a la ciutat de Barcelona de la plaga de la llagosta.

Y jo de bona gana li portaria un ciri més gran que la barra d'en Romeu de la Bleda, si desseguida ens lliurava dels llagostins conservadors y dels calamaros fusionistas.

Acaban de celebrarse las firas ó festa major de Sabadell.

En ella s'anunciaven dugas solemnitats tant contradictorias com las següents:

Estreno d'un himne titulat *Gloria al treball* y l'inauguració d'una nova plassa de toros.

Aixó és com las orquestas que en tals dias es llogan pera fer ball flemenc y tocar a l'ofici.

Per haver mort en el transcurs d'una setmana tres ó quatre personas en el poble d'Alp que ja vivian delicadas de molt temps, el rector s'ha enfilat a la trona y las ha enhladas am que ja tenian el cólera a la població, y que tot era degut a que la major part de sos habitants estaven en pecat mortal.

Miris, senyor rector d'Alp, qu'aquestas noticias son un xic alarmants, y la Sanitat pod tenir que veure am vosté.

Jo d'ella, el declaro desseguida *cas sospitos*. Y el fumigo am perfums de sentit comú. Que be ho necessita.

Clisso, arprello, talló y enganxo, del diari-narcòtic de la nit *El Noticiero*.

Con motivo de la fiesta del fundador de la Compañía de Jesús San Ignacio de Loyola, ha sido expuesta, según costumbre, en la capilla del Santo, en la iglesia de Belén, una espada oxidada, que por tradición tan piadosa como inexacta, se asegura fué la que usó el Santo durante su vida de soldado.

La tradición ha sido desmentida por cuantas personas inteligentes han visto la espada, la cual parece por tener a época posterior a la en que floreció San Ignacio.

Si arribó a dir jo aixó sense acreditar la marca de la procedencia, prou em costa una denuncia.

Are per la mostra, vagin guianse els meus lectors sobre l'autenticitat de las cosas miraculosas que s'existeixen en certas iglesias.

Un ex-empressari de toros que s'ha tornat boig, anava l'altre dia per Madrid repartint diners als tranzeunts, fins que la policia va detenir-lo y portarlo a l'hospital.

Vetaqui una classe de bojeria que podria fer felissos als espanyols...

Si l'agafessin uns quants ministres d'Hisenda y tots els més grans acaparadors de la riquesa pública.

Las repúblicas americanas van resultant uns imbrogljos que Cristo que s'hi apanyi.

Al Brasil y a la República Argentina els surt cada aprenent de dictador que canta el misteri, y no passa mes que no tregui nas una sublevació u'altra d'un nou aspirant a Napoleón america.

Vaja, que las repúblicas d'alli y las monarquias d'aquí poden ben donarse las mans.

TERS DE SILABAS

Substituir els punts per lletres de modo que, llegidas vertical y horizontalment, diguin: 1.ª ratlla, nom de dona; 2.ª ratlla, un canal extraño; 3.ª ratlla, utensili per pesar.

ISAAC PATALETA

GEROGLÍFIC

FITIIIF
H
T
R

MR. A. LLOBET

SOLUCIONS

A LAS CANORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Ro-sal.

Rombo:

N
G A T
G O R R A
N A R I A N A
T R A L L A
A N A

Llogogrifo numéric: Roquetes, Tortosa, Teresa, Roser, Rosa, Ter, Or, R.

Ters de silabas:

FI SI CA
SI SE SA
CA NA RI

Gerooglífic: Per granotas un estany.

Imprempta de L'Avenc, Ronda Universitat, 4, Barcelona

Biblioteca de LA TRAMONTANA

Episodio dramático-social

JUSTO VIVES

por A. Lorenzo
con el prólogo Literatura Obrerista / Lluís

La Ley y la Clase obrera

Guía-práctica para el ejercicio de los

DERECHOS INDIVIDUALES

consignados en las leyes de

Reunión, Asociación, Imprenta y Registro civil

Un tomo en 16.º de 286 páginas, esmerada impresión y encuadernado con cubierta a varios colores

UNA PESETA